

Købmand J. C. Nielsen

Bording Stationsby's grundlægger

Del 1.

Af Bent E. Hansen september 2016

På en mark i Ravnholt i 1849 løb en dreng rundt og gjorde store tanker, mens han så efter dyrene.

Hans stedfar, Kresten Christensen, drev gården. (Hulvejen nr.1). Som bibeskæftigelse havde han lidt salg af diverse ting så som sukker og salt og andre kolonialvarer. Og det var det drengen var så optaget af. Han så op til sin stedfar. Hans rigtige far, Niels Jensen, havde han aldrig kendt. Han var død det samme år, som han blev født – i 1837 - kun 36 år gammel. Manden havde efterladt konen, Maren Jacobsdatter, med 5 børn i alderen 0 til 11 år. (0, 3, 7, 9 og 11år). Men allerede samme efterår var moderen blevet gift igen med Kresten Christensen fra Bodholt. Det havde næsten også været en nødvendighed. Så det havde været godt, der var en mand i nabolaget, som fattede kærlighed og havde modet til at blive mand i huset. Kresten havde for øvrigt heller ikke kendt sin far Kresten Henrichsen, som døde før han blev født. Så han kendte udmærket det, at skulle leve med en stedfar. Måske det var derfor, han havde en god forståelse for stedsønnen.

Drengen, som hed Jens Christian, fantaserede om, hvordan det kunne blive til mere salg i hans fars lille ”gårdbutik.” Måske kunne han gå rundt til de andre bønder i Ravnholt og Hestlund og til de få der boede i Bodholt. Hans bedsteforældre på faderens side og hans stedbedsteforældre var fra henholdsvis Hestlund og Bodholt, så han kendte ganske godt områderne. Som sagt så gjort. Og han gjorde det godt. Forbavsende godt. Drengen havde gode taleevner og forstod at overtale folk. Mange af kunderne kendte ham også udmærket og ville gerne støtte ham. Og som den forretningsmand han var, forstod han at spare på tingene - og spare penge sammen. ”Papir til indpakning og den slags småting var der ikke tale om. Kunderne fik sine bønner og brune kandissukker i et

medbragt tørklæde.” (Citat af lærer Højmark). Efterhånden blev lageret hjemme hos faderen større både volume- og udbudsmæssigt.

Både faderen og moderen var en kende stolte.

Jens Kristian nåede konfirmationsalderen og blev konfirmeret.

Kunne salget nu ikke drives til mere – udvides lidt!

Bedsteforældrene i Frølund (moderens forældre) havde foruden at drive gården også været strømpebindere og havde forsøgt med deres taleevner at afsætte hoserne så godt de nu kunne.

Andre var også begyndt at strikke og igen andre var begyndt at rejse lidt rundt for at afsætte disse uldvarer.

Måske skulle han også forsøge sig med det! tænkte Jens Kristian. Så blev han uldhandler.

Han drog ud og solgte. Han kom længere og længere omkring. Ja sågar både til Fyn og Sjælland og helt ned til Falster og Lolland.

Selv i København gik salget rigtig godt.

Han solgte mere og mere.

Flere uldhandlere fulgte med.

Det blev sat mere og mere i system. De hjalp hinanden med at fragte varerne fra sted til sted. De tog til Århus eller Vejle og rejste derfra med tog tværs over Danmark med deres varer og indlogerede sig hos private eller de boede på herberge.

Når han ikke var på farten drev han kolonialhandel fra sin fars gård i Ravnholt. Hans forehavende der blev hele tiden udvidet og tog efterhånden meget af hans tid.

Jens Christian blev en holden mand.

Midt i 1860erne mødte Jens Christian så kærligheden. Han mødte Hansine fra Uhre ved Ikast. De blev gift den 29 september 1865.

To brødre til Hansine forfattede i den anledning en flot bryllupssang – eller rettere tre i en sang. En sang til brudgommen, en til bruden og en til brudeparret. Sangen fortæller ganske godt hvor stor betydning bryllup og ægtestand betød i livet anno 1865.

Brudesang for hæderlige brudepar
Jens Christian Nielsen og Hansine Nielsen
 af Ravnholt, Bording sogn og af Uhre, Ikast Sogn
 På deres højtidelige højtidssdag **den 29 september 1865**
 Fremsendt af **brudens brødre** Jens Nielsen Lund og Søren?

Til brudgommen

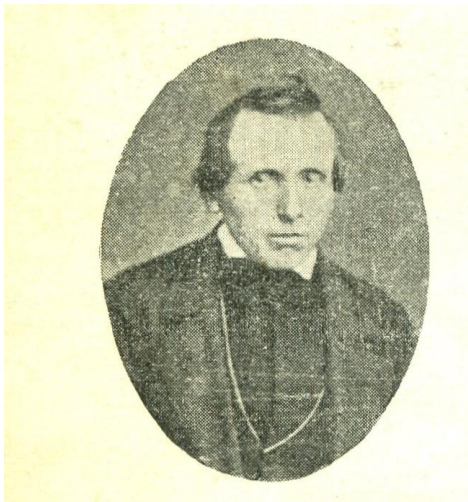
Så har du brudgom givet
 din hånd og hjerte hen
 til den som dig i livet
 vil elske ømt igen.
 Det er dig vist en glæde
 en kærlig brud du får
 som med dig frem vil træde
 og dele skæbnens kår.
 Forskøn du hendes dage
 med trofast kærlighed
 da vinder livet fage
 som ungdomsblomster fjed.
 Og når med Gud for øje
 du stedse vandrer her
 skal alt sig vist nok føje
 som eder tjenligst er

Til bruden

Du ? brud som træder
 nu ind i ægtestand
 og som i vagten glæder
 dig med din unge mand.
 Gid dine dage glide
 så skøn og lykkelig
 alt ved din brudgoms side
 det beder vi for dig.
 Det fædrene hjem modtager
 nu snart dit afskedsord
 fra fader, moder drager
 du med din brudgom god.
 Gud stedse dig ledsage
 og være med dig der.
 ja, give blide dage
 og signe al din færd.

Til brudeparret

I Jesu navn med glæde
I gav hverandre hånd.
For eder Gud vi bede
han signe dette bånd.
Gid eders tid må ile
så lykkelige og vel
Ja, venlig jer tilsmile
og blomstre skøn i vold.
Men glem så ej at tjene
Vor Gud i kærlighed.
Det er jo ham alene
som skæbnens herre er
Og når så eders dage
hensvundne ere her
Gud eder da modtager
til lammets bryllups bord.

J. C. Nielsen
1837 – 1910